

anbefale de tvende første Vædringsforslag af den høitærede Justitsminister.

Justitsministeren: Efter de Ytringer, der sidst faldt fra Udvalgets ærede Ordfører, kan jeg ikke tilbageholde et Par Bemærkninger endnu med Hensyn til de af mig under Nr. 1 og 2 stillede Vædringsforslag. Navnlig maa jeg bestemt fremhæve og gjentagende fastholde, hvad jeg sagde, da jeg forrige Gang havde Ordet, at, ligesaa lidt som der har været tilfaldet, ligesaa lidt ligger der med Nødvendighed i disse mine Vædringsforslag nogen anden Forskjel i Realiteten fra, hvad der nu indeholdes i §§ 3 og 5, end Forskjellen i Henseende til Bekjendtgjørelsesmaaden for Politivedtægten. Jeg tillader mig at mene, at det ligesaa vel efter den nuværende Affattelse af §§ 3 og 5 som efter mine Vædringsforslag vil staae i Regjeringens Magt at lægge Hovedvægten med Hensyn til Politivedtægternes Affattelse paa de locale Myndigheder, men det vil ogsaa ligesaa godt efter dem begge staae i Regjeringens Magt at lægge Hovedvægten paa Gensformigheden. Der vil, som den ærede sidste Taler yttrede, efter begge Affattelser Intet være veien for, og det vil efter min Opfattelse ogsaa være det Rigtige og Hensigtsmæssige, naar den foreslaaede Lov er udkommen, at Ministeriet da ved et Circulaire henverder sig til de forskjellige Autoriteter og opfordrer dem til at sætte sig i Bevægelse og fremkomme med Udkast til Politivedtægter, idet Ministeriet derhos ved samme Leilighed tilsendegiver dem de almindelige Grundtræk, som det finder, at der kan være Anledning til at benytte ved Udarbejdelsen af disse Vedtægter. Det vil være det Naturlige, men det kan ogsaa godt skee efter den af mig foreslaaede Affattelse, ligesaa vel som der paa den anden Side efter den af Udvalget foreslaaede og ved 2den Behandling vedtagne Affattelse jo ikke vil kunne være det Mindste tilhinder for, at Justitsministeriet, inden det udarbejder det Udkast, der skal gjøres til Grundlag for Forhandling med en Communalbe-

styrelse, forlanger en Erklæring fra de vedkommende locale Autoriteter. Dette vil endog i mange Tilfælde være nødvendigt, idet man virkelig ikke paa har Bund, saa at sige, kan udfærdige et saadant Udkast til en Politivedtægt eller uden at kjende de locale Forhold kan udarbejde Vedtægter for hver enkelt Kjøbstad. Jeg troer, som sagt, at de locale Elementer maae have Leilighed til at gøre sig gjældende paa de forskjellige Steder, men at dette ligesaa godt kan skee efter den ene Affattelse som efter den anden. Naar jeg anbefaler mine Forslag under Nr. 1 og 2 til det høie Thing, da er det altsaa ikke, fordi der ved samme skulde tilfaldes nogen reel Forandring i det, der blev vedtaget ved forrige Behandling, men det er kun, fordi de ville medføre Forandring med Hensyn til et Punkt, om hvilket den ærede Ordfører, forsaavidt jeg har opfattet ham rigtigt, var enig med mig, og for hvis Vedkommende der ikke fra Udvalgets Side vilde være Noget mod mine omtalte to Vædringsforslag at erindre. — Med Hensyn til mit Forslag under Nr. 5 skal jeg i det Væsentlige henholde mig til, hvad jeg yttrede forrige Gang, da jeg havde Ordet, og jeg skal kun med Hensyn til en Ytring, der faldt fra den ærede 4de Landsthingsmand for 1ste Kreds (Behmann), bemærke, at jeg dog maa lægge nogen Vægt paa den yderligere Kundskab, som Amtmanden vil faae om de ham underlagte Politimestres Behandling af Sagerne ved at erholde den i Forslaget foreskrevne Udskrift — thi dette har ganske vist været Meningen med Udtrykket „Indberetning“ —, af, hvad der er passeret ogsaa i Sager, hvor Dommen i Genhold til det ved forrige Behandling Vedtagne kan fuldbyrdes af Politimesteren uden Approbation af Amtmanden. — Med Hensyn til mit Forslag under Nr. 6 maa jeg ganske henholde mig til, hvad jeg tidligere yttrede, og jeg skal ikke trætte det høie Thing med yderligere Bemærkninger angaaende samme.